

Drenge, der vokse op f. Eks. i københavnske Hjem uden nogen Sinde under deres Opvækst at deltage i praktisk Arbejde. Netop under saadanne Omstændigheder er det pædagogisk nødvendigt at indføre Sløjd, men disse Omstændigheder findes ikke hos et Naturfolk. Dertil kommer for det tredie, at det, som der trænges til deroppe i Grønland, er ikke, som det ærede Medlem tror, Øvelse i Kajakroning eller i selve Erhvervsvirksomheden, thi naar det ærede Medlem siger, at Evnen til Sælfangst tager af, er det vel ganske rigtigt, men det kommer af, at Sælen tager af, saa at selve denne Virksomhed ikke er tidssvarende længere. Og det, som vi skulle hjælpe Grønlænderne med, er ikke at opretholde en gammel Erhvervsvirksomhed, som ikke kan være tilstrækkelig, selv om den øves aldrig saa meget. Naar Sælhundene blive borte, kan det ikke hjælpe, at Grønlænderne ere dygtige til at fange dem. Det, som vi skulle hjælpe Grønlænderne med, er netop at faa ny Erhvervsvirksomheder frem, altsaa Rensdyravl og andre saadanne Erhvervsvirksomheder, som jeg paapegede før. Det kan ikke ske ved Børneskolen, men det kan praktisk ske i Seminariet, og derfor have vi ment, at naar det sker der, og de unge Lærere og Præster derefter gaa ud i Landet, er der i hver Egn Folk, som forstaa sig paa det ny og kunne føre det videre, ikke saa meget til Børnene, der jo ikke kunne være banebrydende og begynde paa ny Erhverv, som til de voksne. En helt anden Ting er, at vi selvfølgelig kunne ønske, at disse Lærere, som under vise Børnene deroppe, som det ærede Medlem sagde, i Geografitimen vilde fortælle dem noget om Rensdyravl og alt, hvad der hører til Erhvervsvirksomhed hos beslægtede Folkefærd. Men jeg kan ikke indrømme, at det falder ind under Udtrykket „praktisk Erhvervsvirksomhed“, det vilde jeg snarere kalde teoretisk Erhvervsvirksomhed. Hvis det ærede Medlem havde foreslaaet teoretisk Erhvervsvirksomhed, saa at Børnene i Skolen bleve teoretisk underviste i Rensdyravl og anden lignende Virksomhed hos andre Folkeslag, kunde der være Tale om at indsatte dette Udtryk. Men selve praktisk Erhvervsvirksomhed kan der ikke godt være Tale om at indføre i Skolerne deroppe.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg takker det ærede Udvalg for dets velvillige Stilling til dette Lovforslag, en Stilling,

der jo ganske svarer til den Modtagelse, Forslaget fandt her i Tinget ved dets 1ste Behandling. Skønt det ærede Udvalg stiller 41 Ændringsforslag, er der jo intet af disse, der forandrer Grundtanken i Lovforslaget eller rokker ved denne. Et enkelt af disse Ændringsforslag har søgt at føre Grundtanken i Lovforslaget lidt videre ved at gøre det muligt for Grønlænderne ikke blot at blive Præster, men ogsaa Provster. Jeg kan tiltræde dette, saaledes at det altsaa ikke fastslaaes her i Loven, at Provsten eller Provsterne altid i Fremtiden skulle vælges blandt de Præster, der udsendes her fra Landet. Samtidig har Udvalget ikke ønsket, at man netop skulde fastslaa her i Loven, at den i Fjor af Rigsdagen vedtagne Beslutning om Ansættelse af een Provst for Grønland altid skal være gældende, men har ment, at Regeringen skal have Adgang til, om det maatte ønskes og vise sig hensigtsmæssigt, at inddele Landet i to Provstier eller maaske i flere, altsaa at ansætte 2 eller flere Provster i Stedet for een. Ogsaa dette kan jeg tiltræde, idet Forslaget altsaa aabner Muligheden for Ansættelsen af flere Provster, naar dette i sin Tid maatte anses for ønskeligt og hensigtsmæssigt. Det tredie og sidste Ændringsforslag, som rører ved Forslagets Grundvold, er Bestemmelsen om, at Forstanderskaberne skulle deltage i Tilsynet med Ledelsen af det grønlandske Skolevæsen, saaledes at de nærmere Regler herom fastsættes ved kgl. Anordning. Ogsaa dette kan jeg tiltræde som en Ordning, der sigter til yderligere at fremme og styrke baade Skolevæsenet og Grønlændernes Deltagelse i Styrelsen af deres egne Anliggender.

En Ændring har det ærede Udvalg foreslaaet med Hensyn til Seminarierne i Grønland. Forslaget gav Regeringen Adgang til at nedlægge Seminariet i Jakobshavn ved kgl. Resolution. Her foreslaas i Stedet, at dette Seminarium skal nedlægges, saa snart Omstændighederne tillade det. Jeg skal her erindre om, at Seminariet i Jakobshavn for ikke lang Tid tilbage er blevet genoprettet; der fremkom den Gang Klager fra Missionærene, Præsterne i Nordgrønland over, at man havde nedlagt Seminariet i Jakobshavn, idet det viste sig meget vanskeligt at faa de unge Grønlændere fra Nordgrønland til at søge ned til Seminariet i Godthaab, eftersom Grønlænderne føle sig meget bundne til deres Hjemstavn, de lide meget af Hjemve, naar de komme længere bort derfra. Den ærede Ordfører omtalte endnu en Grund,